

Vrienden voor het leven.....

Op 19 mei verwelkomden wij Fred als nieuwe bewoner.

Fred had een hersentumor waardoor hij vaak moeite had met het vinden van woorden. Ook zijn korte termijn geheugen was niet meer zoals het zou moeten zijn. Fred was geboren in 1947, relatief jong nog...een charmante verschijning en, begrijpelijk, wisselend in zijn stemmingen. Dan weer vrolijk en zo weer verdrietig, maar in zijn goede momenten vertelde hij heel graag over zijn verleden als zelfstandig ondernemer.

Zijn lichamelijke gesteldheid liet het in het begin toe om regelmatig in de huiskamer aan tafel te verblijven waar hij zich keer op keer gelukkig prijsde met alle aandacht die hij kreeg. Hij had een aantal favoriete uitspraken. Bij binnenkomst kon hij zeggen: "hè, jou ken ik," of "toppers zijn jullie!" Verdrietig waren de momenten wanneer hij iemand niet herkende of een woord niet kon vinden, maar vrolijk wanneer dat wel lukte en altijd blij met een dolletje.

Zijn vrolijkheid voerde gelukkig de boventoon. Wanneer hij verdrietig was en niet op het juiste woord kon komen had Fred de gewoonte om met getuite lippen te blazen. Zijn dochter riep dan: "loop je weer leeg Pa?" hier kon Fred dan uitbundig om schateren.

Op 8 Juni kwam Johan bij ons wonen.

Johan leed aan diverse kwalen maar ook zijn situatie was nog redelijk om dagelijks in de huiskamer te zitten. Johan was rustig maar hield ook van gezelligheid en lachen op zijn tijd. Uren kon hij met oer-geduld bouwen aan modellen. Passen en meten tot een gedeelte op de goede plek zat en het model ging lijken op het bijgeleverde plaatje zonder instructies.

Tussen Fred en Johan ontstond een ware vriendschap. Ze werden echte maatjes in ons Hospice. Soms voerden ze gesprekken dat nergens over ging, vaak vergezeld met grappen waarom zij zelf het hardst moesten lachen. Vooral het eten, dat was elke dag het onderwerp van gesprek en vaak werd er door hen beiden hetzelfde gerecht gekozen. Voor Johan kwam niet zoveel bezoek en bij Fred wel. Toch ontbrak het Johan niet aan aandacht want de kinderen van Fred bekommerden zich ook om Johan wanneer ze op bezoek waren.

Na een verblijf bij ons van ruim 6 weken overleed Fred op een toch onverwacht moment. Een verlies niet alleen voor zijn familie. Ook Johan heeft daar groot verdriet om gehad en terugslag van gekregen. Hij ging daarna zienderogen achteruit en ook hij overleed amper 10 dagen na het overlijden van zijn maatje Fred.

Heel bijzonder om mee te maken wat voor een band er soms ontstaat tussen bewoners. Dit maakt het verblijf in het Hospice nog zo mooi en waardevol! Als ik aan deze twee mannen denk, komt er een glimlach..